

der skal ikke regnes i Disfavor af Tobaksfabrikanterne; jeg tager 60,000 Pd. Cigarer med, som indføres, og af fabrikerede, indførte Tobakker faae vi da ud en Sum af 237,000 Pd. Men lad os afrunde Summen opad og sige 250,000 Pd. Foruden de Tal, her er nævnt, findes der, som bekendt, endel hjemmeavlet Tobak, og naar jeg anslaaer dette Kvantum lavt, sætter jeg det til 200,000 Pd. Der bliver ialt et Totalforbrug heri Landet af $6\frac{1}{2}$ Million Pd. Tobak, saa at det altsaa, naar man regner Kvinder og Børn fra, omtrent bliver i Gjennemsnit for hvert voxent mandligt Individ et Forbrug af 8 à 10 Pd. Men hvorledes forholder det sig nu med Hensyn til Tilvirkningen? Der kommer herind i Landet som tilvirket i fremmede Fabriker ialt, alle Sorter Cigarer med, og afrundet opad, 250,000 Pd. Ligeoverfor dette Tal staa de 6,250,000 Pd., som gaa udelukkende gennem vore egne Tobaksfabrikanter Hænder. At det er en aldeles forsvindende Konkurrence, vore Tobaksfabrikanter have, maa det maasse være mig tilladt at illustrere ved et Exempel; Tallet er saa lille, at man ellers næppe faar Die paa det. Jeg vil bede ærede Medlemmer at multiplicere denne Indførsel adskillige Gange, og lad os sige, at disse 250,000 Pd. ere rigelig 2 Millioner Pd. Hvorledes vil Forholdet saa være? Det vil være det, at de to Trediedele af hele Tobaksforbruget her i Landet bestrives af vore indenlandske Fabrikanter, hvormod kun en Trediedel af de udenlandske. Dette vil i og for sig være et overordentlig gunstigt Forhold, et saa gunstigt Forhold, som kun finder Sted paa meget faa andre Omraader; men nu er Tilfældet jo slet ikke saaledes, thi det er ikke en Trediedel af Forbruget, der kommer fra de udenlandske Fabriker, nei det er kun en Tredivedel eller saa omtrent. Det vil med andre Ord sige, at vor hidtidige Bestyttelse af $6\frac{1}{4}$ Dre pr. Pd. har virket saaledes, at det omtrent tilnærmelsesvis kommer lig med et Forbud, thi man maa ikke overle, at af den Smule Tobak, som indføres, er en stor Del Tobak og Cigarer af den Art, at det altid vil blive indført, man maa saa gjerne gaa til at fordoble Bestyttelsen, gjøre den tredobbelt og Mere, thi der gives og vil altid gives Fjolt, der kun ville ryge ægte russiske Cigaretter, ægte tyrkisk eller persisk Tobak eller ægte importerede Havannacigarer, Ting, som vore Fabriker, som bekendt, hverken kunne eller ville producere. Jeg skal imidlertid ikke forsyne de Tal, jeg har fremført, med mange Kommentarer, jeg tror, at de tale for sig selv og selv tale deres Sprog bedst og tydeligst. Jeg skal

indskrænke mig til at spørge: Hvorfor skal man gaa til at forhøje Bestyttelsen for en Industri, der har viist sig at kunne bestaa under særdeles gode Kaar med den hidtilværende mindre Bestyttelse, og der har viist, at den i Kraft af denne omtrent kan tilfredsstille hele Landets store Tobaksforbrug? Den høitærede Ordfører har i Begyndelsen af Mødet viist den ene Side af Medaillen, jeg har tilladt mig at vise Dem den anden, jeg tror, at vi begge, hver for sig, have viist vor Side korrekt, jeg har ikke angrebet hans Standpunkt, jeg veed ikke, om han vil angribe mig, men saameget veed jeg, at jeg ikke vil opfordre et eneste Medlem til at stemme enten for eller imod Vædringsforslaget, jeg har kun villet give Thinget Velighed til at se Sagen fra to forskjellige Sider, og jeg vil med stor Ro finde mig i, om De finde den af den ærede Ordfører fremstillede Side at være den mest tiltalende.

Broberg: Det høie Thing har hørt af den ærede Ordfører, at saavel Udvalget som den høitærede Finanzminister har fiiilet sig sympatetisk til det Forslag, som jeg gjentagne Gange har tilladt mig at stille med Hensyn til en Forandring af Suktertolden. Thinget vil ogsaa have hørt, at der har været Udvalget meddelt konfidentielle Oplysninger, som jeg naturligvis ikke her skal eller kan berøre, da de ere meddelte konfidentielt, og man har ogsaa hørt, at disse Oplysninger ikke have haft nogen Virkning paa Udvalget med Hensyn til dets Stilling til mit Forslag. For mit eget personlige Vedkommende skal jeg tillade mig at udtale, at disse Oplysninger ikke paa nogen Maade have bidraget til at overbevise mig om, at jeg havde Uret paa noget eneste Punkt i de Beregninger, jeg tillod mig at fremkomme med her under 2den Behandling. Den høitærede Finanzminister havde ogsaa den Bevaagenhed at konferere med os meget vidtløstlig om denne Sag, og det glædede mig ganske overordentlig under denne Konference at erfare, hvad det egentlig var, som man havde at indvende mod mit Vædringsforslag, og det var, som allerede ogsaa er udhævet af den ærede Ordfører, at man var bange for, at det ikke skulde komme til en virkelig Udførelse af Planen om at producere Fariner her, idet man gif ud fra, at det var en Hemmelighed. Dertil vil jeg tillade mig først at svare, at det egentlig ikke er en Hemmelighed mere, at denne Hemmelighed vides og kjendes her, og saafremt der endnu skulde være nogen Mangel tilstede, hvad jeg ikke tror, i den Henseende, er det af den Slags Ting, som man paa forskjellig Maade kan